

Remissammanställning

Inkomna synpunkter på Naturvårdsverkets förslag på föreskrifter (NFS 2020:6) om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall.

Innehåll

1. Bakgrund	2
2. Syfte	2
3. Urval av remissinstanser	2
4. Sammanfattning av synpunkter	3
4.1. Övergripande synpunkter	3
Naturvårdsverkets bedömning	4
4.2. Synpunkter om framtida insamlingssystem och anläggningar	6
Naturvårdsverkets bedömning	7
4.3. Synpunkter om lämnande av information till hushållen	7
Naturvårdsverkets bedömning	9
4.4. Synpunkter om lämnande av uppgifter till Naturvårdsverket	10
Naturvårdsverkets bedömning	11
4.5. Förtydligande om att redovisa undantag och dispenser från kravet på separat matavfallsinsamling i avfallsplanerna	12
4.6. Synpunkter om de specifika bestämmelserna i föreskrifterna	12
Bilaga Remissinstanser	22

1. Bakgrund

Regeringen har i sin promemoria för genomförande av bl. a, det reviderade avfallsdirektivet föreslagit att det ska införas dels en skyldighet för kommunerna att lämna information till hushållen om avfallsförebyggande åtgärder, dels en skyldighet för kommunerna att underrätta Naturvårdsverket om avfallsförebyggande åtgärder¹. Kraven på avfallsplanernas innehåll har även ökat genom revideringarna i avfallsdirektivet. Naturvårdsverket har med anledning av dessa ändringar tagit fram ett förslag på uppdaterade föreskrifter om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall. Förslaget har remitterats från den 23 januari till den 6 mars 2020. Fyra av remissinstanserna begärde anstånd och fick förlängd svarstid.

Naturvårdsverkets bemyndigande att meddela föreskrifter om vad den kommunala renhållningsordningens avfallsplan ska innehålla är reglerat i 77 § avfallsförordningen (2011:927)².

2. Syfte

Syftet med remissammanställningen är att ge Naturvårdsverket ett underlag för bedömning om det finns ett behov av förtydliganden och omarbeting av föreskrifterna, och att också vara ett underlag i arbetet med att ta fram vägledning. Genom att sammanställa remissvaren kommer även eventuella behov av rättelser och viktiga förtydliganden att framgå och dessa kan då kommuniceras med remissinstanserna genom sammanställningen.

3. Urval av remissinstanser

Förslaget på föreskrifter om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall remitterades till samma remissinstanser till vilka Miljödepartementet remitterat de två promemoriorna³ om genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet. Remissen skickades även till några remissinstanser utöver det som bedömdes ha särskilt intresse av föreskriften, och lades också ut på Naturvårdsverkets webbplats. Förslaget remitterades tillsammans med följande tre andra föreskrifter:

- Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2020:7) om undantag från krav på utsortering av vissa avfallslag för den som producerar bygg- och rivningsavfall.

¹ Kompletteringar i 77 och 82 §§ avfallsförordningen (från 1 augusti 2020 gäller 9 kap. 6 och 10 §§), Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet (dnr M2019/01776/R).

² Regleras i 9 kap. 6 § avfallsförordningen (2020:614) från 1 augusti 2020.

³ Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet (dnr M2019/01776/R) och Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet: Rapportering och miljö sanktionsavgifter (dnr M2019/02091/R).

- Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2020:8) om skyldighet att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall.
- Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2020:xx) om undantag från krav på separat insamling av matavfall⁴.

Antalet remissinstanser var 85, och av dessa var det 45 remissinstanser som inte svarade på remissen. Två remissinstanser lämnade inget eget svar utan hänvisade till Avfall Sveriges remissvar. Åtta remissinstanser meddelade att de inte hade några synpunkter och fyra avstod från att yttra sig, se vidare bifogad bilaga.

4. Sammanfattning av synpunkter

Avsnittet innehåller en redogörelse för remisstansernas synpunkter och Naturvårdsverkets bedömning. De övergripande synpunkterna beskrivs i det inledande avsnittet. Remissinstansernas huvudsakliga synpunkter om de specifika bestämmelserna i föreskrifterna beskrivs i detta avsnitt. I det sista avsnittet (avsnitt 4.6) finns en tabell med remissinstansernas samtliga synpunkter om föreskrifternas specifika bestämmelser.

4.1. Övergripande synpunkter

Merparten av synpunkterna som lämnats gäller de ändrade och nya bestämmelserna som föreslås i föreskrifterna. Några remissinstanser har även lämnat övergripande kommentarer om bland annat föreskrifterna i sin helhet, konsekvensutredningen och behovet av vägledning.

Länsstyrelsen i Halland anser att det är bra att nya föreskrifter tas fram och att de befintliga föreskrifterna upphävs, och framhåller att det finns ett fortsatt behov av dialog om länsstyrelsernas roll i arbetet med de kommunala avfallsplanerna. *Malmö stad* ser det som en nödvändighet att föreskrifterna om avfallsplaner uppdateras så att de skärpta kraven med att förebygga avfall kan uppnås. Menar att det är viktigt att avfallsplanen blir ett tydligt strategiskt dokument, och förklarar att det samtidigt är viktigt att inte ha för stort detaljfokus då detta kan skapa inlåsnings-effekter som försvårar framtida arbete. *Vaxholms stad* som har påbörjat arbetet med att ta fram en ny avfallsplan bedömer att förslaget till föreskrifter inte innebär någon ändrad inriktning på deras arbetet, och att föreskrifterna kommer att ge dem ett tydligt lagstöd för det fortsatta arbetet.

Avfall Sverige påpekar att ändringarna medför att det är fler uppgifter som ska redovisas i avfallsplanerna och att kommunerna på begäran ska lämna uppgifter om avfallsförebyggande åtgärder. Detta bedöms kräva utvecklade arbetsuppgifter där tidsåtgången är svåruppskattad, och som inte kan finansieras med avfallsavgifter. Att de administrativa kostnaderna inte redovisas närmare i konsekvensutredningen anser de därför vara en brist. Förklarar vidare att flera kommuner har ett ansträngt läge, och att finansiering enligt

⁴ Ikraftträdandet av denna föreskrift har skjutits upp.

finansieringsprincipen bör övervägas. Även *Kristinehamns kommun* gör bedömningen att konsekvensutredningen är bristfällig. De anser att en ny konsekvensutredning bör tas fram och att beskrivningen av alternativa lösningar i konsekvensutredningen även bör innehålla ett alternativ som beskriver hur kravet på ekonomisk redovisning och avfallsförebyggande åtgärder kan implementeras på annat sätt än via föreskrifter om kommunala avfallsplaner.

Kristinehamns kommun anser vidare att förslaget till föreskrifter bör dras tillbaka och omarbetas i dialog med branschorganisation och berörda parter, främst kommuner. Påpekar också bl. a. att det inte är möjligt att införa föreskrifterna redan den 5 juli 2020 utan övergångsbestämmelser.

Göteborgs stad önskar en tydlighet om finansieringen av de olika nya administrativa kostnaderna som följer av de olika förslagen till föreskrifter, och vad som kan bekostas med avfallsavgifter respektive skattemedel. Bedömningen de ger är att förslagen till nya och ändrade föreskrifter sammanlagt innebär en ökad börda på kommunerna. Kostnaderna som tillkommer förklarar de kan inte finansieras med avfallsgifter, men skulle gärna se att vissa sådana möjligheter gavs och att det var tydligt i underlaget. De anser det en brist att finansiering inte utreds närmare i konsekvensutredningen utifrån om det finns möjligheter att finansiera med avfallstaxa eller ej, och påpekar att för att kommunerna ska kunna upprätthålla en god redovisning är det viktigt att detta tydliggörs.

Länsstyrelsen Västra Götaland skriver i sitt yttrande att det är viktigt att vägledningen som följer av Naturvårdsverkets alla nya och reviderade föreskrifter prioriteras och läggs upp på Naturvårdsverkets webbplats i samband med föreskrifternas ikraftträdande. Vägledningen anser de bör vara så utförlig som möjligt för att minska arbetsbördan på de tillsynsvägledande myndigheterna. *Lycksele kommun* efterfrågar en tydlig vägledning om hur avfallsplanen ska tas fram. De framhåller avfallsplanernas viktiga roll för kommunernas långsiktiga strategiska arbete, och pekar på att det särskilt i mindre kommuner kan finnas ett behov av att få igång det strategiska och långsiktiga arbetet genom vägledning, och att det även bör införas sanktioner för att få igång arbetet. *Åsele kommun* anser att det är otydligt vilka konsekvenserna blir för kommunen om föreskrifterna inte efterlevs, till exempel om kommunen inte har en avfallsplan eller rapporterar enligt förslaget i föreskrifterna.

Kommerskollegiums bedömning är att föreskrifterna inte behöver anmälas enligt förordning (1994:2029) om tekniska regler. De bedömer att ändringarna i föreskrifterna inte är anmälningspliktiga då inga krav ställs på produkter eller på någon informationssamhällets tjänst.

Leksands kommun och Tanums kommun har inte lämnat egna yttranden utan hänvisar till Avfall Sveriges yttrande.

Naturvårdsverkets bedömning

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2020. Med anledning av avfallspaketet och de nya och reviderade föreskrifterna kommer

Naturvårdsverket löpande under året att uppdatera sin vägledning på hemsidan och planerar även att genomföra vägledningsdagar under hösten. Under hösten startar också arbetet med uppdateringen av Naturvårdsverkets vägledning om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall⁵ från 2017. Naturvårdsverket konstaterar att det med hänsyn till den tidsfrist som medlemsstaterna har att förhålla sig till vid implementeringen av avfallsdirektivet inte har funnits något utrymme till dialog med berörda aktörer under arbetet med framtagandet av de ändrade föreskrifterna, utöver den remittering av förslaget som gjorts. Remissinstansernas synpunkter är därför värdefulla för Naturvårdsverket i det fortsatta arbetet med föreskrifterna. Synpunkter som inte leder till konkreta ändringar av förslaget har ändå betydelse i bland annat det fortsatta vägledningsarbetet.

Mot bakgrund av påpekandet att det är oklart vilka följder det får om kommunen saknar en avfallsplan hänvisar Naturvårdsverket till att det finns i 15 kap. 41 § miljöbalken lagkrav på att kommunerna ska ha en avfallsplan som en del av den kommunala renhållningsordningen. När en kommun inte upprättar en avfallsplan, bryter den alltså mot ett lagreglerat krav. Förevarande föreskrifter utgör, genom Naturvårdsverkets bemyndigande, en del av genomförandet av avfallsdirektivet. Ett minimidirektiv så som avfallsdirektivet behöver implementeras i nationell rätt för att kunna tillämpas. Därtill överläts åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet (exempelvis föreskrifter för rapportering) så att det som regleras i direktivet uppnås. I dagsläget finns det inga konkreta nationella sanktioner som skulle gälla när rapportering enligt föreskrifterna inte sker. Om föreskrifter inte efterlevs med konsekvensen att inte heller Sverige som medlemsstat kan fullgöra sina förpliktelser, dvs. rapportera mot EU i den omfattningen så att målet i direktivet uppnås, kan det bedömas som en bristfällig efterlevnad av direktivet. Bristfällig efterlevnad av ett direktiv kan i sin tur innebära att EU-kommissionen inleder ett rättsligt förfarande mot Sverige, ett s.k. överträdelseärende⁶. Om medlemsstaten inte lyckas åtgärda den bristfälliga efterlevnaden kan ärendet överlämnas till EU domstolen som kan utdöma böter.

Angående kommunernas finansiering av tillkommande arbetsuppgifter hänvisar Naturvårdsverket till den bedömning som gjorts i regeringens promemoria Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet (dnr M2019/01776/R, s 168). Där anges att för flera av de lämnade förslagen i promemorian kan kostnadstäckande avgifter tas ut, och att detta gäller till exempel kommunernas nya informationsinsatser som kommer att kunna finansieras via renhållningsavgiften. För vissa av förslagen är bedömningen att de kan ha påverkan på kommunernas ekonomi och handlingsutrymme och därmed det kommunala självstyret, men att ändamålet med förslagen inte kan uppnås på ett för det kommunala självbestämmandet mindre ingripande sätt än det som föreslagits.

⁵ Rapport 6760.

⁶ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/applying-eu-law/infringement-procedure_sv

4.2. Synpunkter om framtida insamlingssystem och anläggningar

Några remissinstanser har kommenterat den förslagna nya punkten 3 i 10 § föreskrifterna som anger att avfallsplanerna också ska innehålla en bedömning av *vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs för*, dels nya insamlingssystem och anläggningar för att hantera avfall (punkt 1), dels nedläggning eller förändring av befintliga insamlingssystem och anläggningar för att hantera avfall (punkt 2). Synpunkterna gäller främst rimligheten i kravet och att dessa uppgifterna hellre bör redovisas i den nationella avfallsplanen. Totalt har fem remissinstanser lämnat synpunkter på förslaget. En remissinstans är positiv till förslaget.

Sveriges kommuner och regioner (SKR) och Kristinehamns kommun avstyrker förslaget. SKR anser att kravet på redogörelse för investeringar och andra resurser som behövs (10 § punkten 1) är för långtgående, och exempelvis kan handla om uppgifter som kommuner inför kommande upphandlingar inte vill offentliggöra. Kristinehamns kommun bedömer att det inte är görbart och saknas legala förutsättningar att ställa krav på att en kommun i avfallsplanen ska redovisa ekonomiska resurser för den interna kommunala verksamheten. *Avfall Sverige* anser att kraven i 10 § är alltför långtgående, och att de ligger för långt ifrån mål och åtgärder inom ramen för kommunens avfallsplanering. Uppgifterna menar de framför allt är en intern fråga avseende hur mål i avfallsplanen ska uppfyllas.

Avfall Sverige och Eskilstuna kommun anser att det inte kan vara rimligt att i avfallsplanen redovisa uppgifter om infrastruktur för avfall som kommunen inte ansvarar för. De påpekar att inte alla kommuner äger infrastruktur för avfallshantering, och att när det gäller etablering och avetablering av infrastruktur för avfallshantering är detta ofta utanför kommunens kontroll och styrs av andra regelverk än den kommunala avfallsplanen. Vidare förklarar de att det inte är rimligt att kommunerna ska ägna tid och resurser åt att sammanställa uppgifter som finns eller kommer att finnas tillgängliga i nationella register, vilket de särskilt anser gäller punkten 4 om avfallsflödenas framtida utveckling.

Avfall Sverige, Kristinehamns kommun och Eskilstuna kommun menar att artikel 28.3 i avfallsdirektivet hänvisar till artikel 16 som riktar sig till medlemsstaten Sverige, och att det hade varit lämpligare att redogöra för bedömningar och ekonomiska resurser i den nationella avfallsplanen som tas fram av Naturvårdsverket. Kristinehamns kommun anser att ett underlag för en nationell bedömning bör tas fram på annat sätt än via kommunernas avfallsplaner.

Stockholms stad ser ingen anledning att ifrågasätta tillägget i 10 §. De bedömer att kunskapen inom staden bör vara förhållandevis god om vilka investeringsbehov som finns för eventuella ändringar av infrastrukturen inom avfallshanteringen och hur dessa ska finansieras. Att redovisa behovsbedömningen i avfallsplanerna anser de därför endast påverkar dem i begränsad omfattning.

Naturvårdsverkets bedömning

Tillägget i 10 § kopplat till punkterna 1 och 2 i föreskrifterna föranleds av den skärpta skrivningen i artikel 28.3c avfallsdirektivet som gäller bedömningen av behovet av investeringar och andra ekonomiska resurser. Med anledning av synpunkterna som lämnats om att detaljeringsgraden i redovisningen av behovsbedömningen för investeringar och resurser för avfallshanteringen vill Naturvårdsverket framhålla att det endast är kommunernas behovsbedömningar som behöver ingå i underlaget inför framtagandet av den nationella avfallsplanen och inte en detaljerad ekonomisk redovisning. När kommunen upprättar sin avfallsplan är det kommunen som utifrån den information kommunen förfogar över, den rådighet kommunen har över infrastrukturen för avfallshanteringen och aktuella personresurser som själva avgör hur och med vilken detaljeringsgrad behovsbedömningarna beskrivs i kommunens avfallsplan. Naturvårdsverket planerar inte att inhämta underlaget som ska ingå i den nationella avfallsplanen via kommunernas avfallsplaner, utan tillägget i 10 § förtydligar vad som behöver ingå i kommunens avfallsplan. Detta bör bidra till att underlätta informationsinhämtningen inför framtagandet av den nationella avfallsplanen genom att kommunerna är införstådda med vilken information som behöver finnas lokalt och nationellt.

Att även göra en bedömning av vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs för att tillgodose behoven av nya insamlingssystem och anläggningar och för eventuell nedläggning eller förändring av befintliga insamlingssystem och anläggningar bedömer Naturvårdsverket bör vara en naturlig del i framtagandet av de mål och åtgärder gällande avfallshanteringen som ska ingå i avfallsplanen. Behovsbedömningen bör därmed bidra till att stärka avfallsplanens strategiska funktion. I Naturvårdsverkets vägledning om kommunal avfallsplanering (rapport 6760) anges bl. a. att kommunens avfallsplan är ett viktigt styrdokument, och att utifrån syftet med planen ska kommunens ambition och inriktning på avfallsområdet kunna utläsas.

I vägledningen förklaras att med insamlingssystem och anläggningar för att hantera avfall avses platser, anordningar, anläggningar och system för att samla in, transportera, lagra och behandla avfall (infrastruktur för avfall). Vidare att det som avses i första hand är de insamlingssystem och anläggningar i kommunen som behövs för att hantera det avfall som kommunen ansvarar för. För att kunna bedöma behovet av ny infrastruktur bör planen även innehålla uppgifter om de behandlingsanläggningar och annan infrastruktur som finns utanför kommunen och som kommer användas för att hantera det avfall som kommunen ansvarar för.

4.3. Synpunkter om lämnande av information till hushållen

Remissinstanserna som kommenterat förslaget i 21 § att kommunen ska lämna information till hushållen om avfallsförebyggande åtgärder är övervägande positiva till förslaget. Sju remissinstanser är positiva, och menar bland annat att förslaget förstärker kommunens eget arbete och att det finns möjlighet till synergier i informationsarbetet. I remissvaren lämnas också några förslag på åtgärder och förslag kopplat till informationsskyldigheten, till exempel att kommunerna behöver

nationellt stöd i informationsarbetet och önskemål om förtydliganden om innebörden av förslaget. Två remissinstanser har avstyrkt förslaget.

Avfall Sverige välkomnar bestämmelsen, men tycker att det är oklart hur den ska tolkas och tillämpas. Ska kommunen ge exempel på avfallsförebyggande åtgärder eller informera om åtgärder som hushållen kan vidta? Även *Storumans kommun* efterfrågar ett förtydligande för att minimera tidsåtgången och det administrativa behovet, och för att kommunen lättare ska kunna utvärdera det avfallsförebyggande arbetet.

För att ge kommunerna bättre förutsättningar för att arbeta på ett enhetligt sätt utifrån avfallshierarkin anser *Avfall Sverige* att avfallsavgifterna bör kunna användas även för avfallsförebyggande åtgärder som rör kommunalt avfall från verksamheter. De har därför lämnat förslag om en alternativ reglering som syftar till att bestämmelsen om kommunens nya informationsskyldighet istället ska följa det som kommunen har enligt förslaget i regeringens promemoria gällande 15 kap. 20 § miljöbalken. Även *Göteborgs stad* påpekar i sitt yttrande att kravet att informera hushållen om förebyggande bör vara en del i kommunens utföraruppdrag avseende hushållsavfall enligt 15 kap. 20 § miljöbalken istället för en del av uppdraget att upprätta renhållningsordning enligt 15 kap. 45 § miljöbalken. En informationsskyldighet kopplad till avfallsplanen, genom 15 kap. 41 § och 45 § miljöbalken, menar de inte är lämpligt att finansiera med avfallstaxan. De vill kunna informera om även avfallsförebyggande åtgärder inom utföraruppdraget, och tror att det hade varit ett bra sätt att nå fram till hushållen.

Stockholms stad anser att det är ett positivt förslag som förstärker deras eget arbete, och förklarar att det är viktigt att kunna utvärdera vidtagna åtgärderna genom att insamlade avfallsmängder aggregeras.

Härjedalens kommun välkomnar förslaget och ser möjligheter till synergier för renhållningen inom kommunen. De pekar också på kommunens tillgång till andra styrmedel än information i det avfallsförebyggande arbetet till exempel genom avfallsavgiften, och att flera styrmedel kan samverka. Samtidigt framhåller de att enbart information är ett svagt styrmedel som inte medför ett ändrat beteende, men som både ofta och mycket används i det syftet. Därför är de tveksamma till Naturvårdsverkets slutsats att information är en viktig åtgärd för att förebygga avfall, och ser en risk för isolerade informationskampanjer som tar fokus från mer verksamma avfallsförebyggande åtgärder. Förslaget från *Härjedalens kommun* är att Naturvårdsverket arbetar fram en formulering som kopplar ihop information med de styrmedel som avfallsplanen omfattar.

Storumans kommun anser att information till kommuninvånarna är en viktig del för att minska avfallsmängderna och att kommunen troligtvis är den bästa källan till informationen. De framhåller vidare att mindre kommuner behöver hjälp med målgruppsanpassad information, att det behöver tas fram informationsmaterial och att det behöver vara möjligt att arbeta med konsumentbaserade utsläpp. Även informationskampanjer från Naturvårdsverket efterfrågas, om hållbart produktval vid hushållens inköp.

Länsstyrelsen i Värmland och länsstyrelsen i Dalarna anser att det i bestämmelsen också bör anges att kommunerna ska informera internt om avfallsförebyggande åtgärder. *Håll Sverige Rent* vill att det i kommunernas informationsansvar även bör ingå att informera hushållen om att nedskräpning är förbjudet. De påpekar också att skräpplockardagar bör vara obligatoriskt för alla skolor i kommunen, och att det i kommunerna bör inrättas en tjänst som har ansvar för nedskräpning då de menar att det ansvaret saknas idag.

Sveriges Kommuner och Regioner avstyrker förslaget i sin nuvarande utformning, och hänvisar bland annat till Naturvårdsverkets bemyndigande som de anser är mycket brett, inte minst mot bakgrund av hur avfallsförebyggande åtgärder är definierat i 15 kap. 2 § miljöbalken. De framhåller att det i föreskriften inte förtydligats vilken information som ska lämnas till hushållen, och påpekar att kommunerna idag har krav på sig att lämna information om utsortering och materialutnyttjande som hänger samman med avfallshanteringen. En rimlig begränsning av vilka uppgifter som ska lämnas till hushållen anser de därför behöver göras i föreskriften. Förklarar vidare att tanken inte kan vara att avfallsavgifter ska användas till alla former av information om avfallsförebyggande åtgärder i samhället, vilket de menar inte kan vara en kommunal uppgift.

Kristinehamns kommun vill att bestämmelsen stryks, då de anser bestämmelsen saknar relevans i en föreskrift som reglerar hur en kommunal avfallsplan ska utformas, och förklarar att kravet återfinns i annan lagstiftning om det är relevant. De menar att det är felaktigt att ställa krav på att avfallsbranschen ska ta ansvar för hur konsumtionen i samhället utformas, och att kravet bör ställas på andra delar av samhället i annan ordning. Avfallsbranschen bedömer de saknar styrmedel för att påverka avfallsminimering.

Naturvårdsverkets bedömning

I skälen till direktivet om ändring av avfallsdirektivet framhålls att medlemsstaterna som en del av åtgärderna för att minska avfallsgenerering bör inkludera kontinuerlig kommunikation och utbildningsinitiativ för att öka medvetenheten hos konsumenter om frågor kring avfallsförebyggande. Naturvårdsverket gör bedömningen att en skyldighet för kommunerna att informera hushåll och verksamhetsutövare i kommunen om olika avfallsförebyggande åtgärder som kan vidtas och nyttan av att vidta sådana åtgärder är ett sätt att öka medvetenheten om avfallsförebyggande. Sedan tidigare ska de kommunala avfallsplanerna innehålla mål och åtgärder för att förebygga det avfall som kommunen ansvarar för. En stor majoritet av kommunerna arbetar med avfallsförebyggande åtgärder i någon utsträckning och information är en relativt vanlig åtgärd för att förebygga avfall. Naturvårdsverket gör bedömningen att information är en av flera viktiga åtgärder för att förebygga avfall.

Av förslagen till ändringar i 27 kap. 4 § miljöbalken framgår bland annat att det kommer att bli möjligt för kommunen att via renhållningsavgiften finansiera

åtgärder som kommunen vidtar i syfte att informera hushåll och verksamhetsutövare som producerar avfall som kommunen ansvarar för enligt 15 kap. 20 § miljöbalken om avfallsförebyggande åtgärder.

Naturvårdsverkets vägledningssatsningar p.g.a. avfallspaketet och föreskriftsarbetet behöver innehålla vägledning och förtydliganden om vad som kan ingå i den information som kommunerna föreslås ska ge hushållen om avfallsförebyggande åtgärder. I den kommande planeringen tar Naturvårdsverket också med sig önskemålet om annat stöd i det avfallsförebyggande arbetet i form av till exempel informationsmaterial och informationskampanjer. När det gäller efterfrågade metoder för att kunna utvärdera utfört arbete och kunna göra jämförelser sinsemellan är bedömningen att det är ett arbete som enklast bör kunna genomföras genom samverkan regionalt och/eller lokalt.

Naturvårdsverket konstaterar att det inte är möjligt utifrån Naturvårdsverkets bemyndigande att omarbeta den förslagna 21 § så att den, som föreslagits i yttrandena, exempelvis omfattar fler målgrupper eller kopplas till andra styrmedel.

4.4. Synpunkter om lämnande av uppgifter till Naturvårdsverket

Synpunkterna som lämnats om det nya förslaget i 24 § föreskrifterna om att kommunen på begäran av Naturvårdsverket ska lämna uppgifter om avfallsförebyggande åtgärder och åtgärder för att förebygga och begränsa nedskräpning handlar framförallt om hur uppgifterna ska lämnas och utvärderas. Exempel på synpunkter som lämnats i övrigt är att det är oklart hur bestämmelsen ska tolkas och tillämpas, och att uppgifterna hellre bör tas in via länsstyrelserna. En remissinstans har avstyrkt förslaget.

Stockholm stad, Lycksele kommun och Åsele kommun som är positiva till förslaget anser att den ytterligare rapportering som läggs på kommunen i görligaste mån bör samordnas med befintliga inrapporteringsplattformar likt den årliga nationella uppföljningen via Avfall Web. Vidare påpekas att det är viktigt med en enkel, tydlig och likriktad rapportering för att minska den administrativa bördan.

Stockholm stad efterfrågar nationell vägledning för hur uppföljningen och mätningen av avfallsförebyggande åtgärder ska ske. *Göteborgs stad* påpekar att det som ska rapporteras är vilka åtgärder som vidtagits, och att det inte är säkert att när avfallsplanen följs upp att resultatet av uppföljningen visar på effekter, då det beror på vilka uppföljningsmått som valts och de resultat som dessa visar.

Avfall Sverige och SKR anser att det är oklart hur bestämmelsen ”uppgifter om avfallsförebyggande åtgärder” ska tolkas och tillämpas. SKR har därför avstyrkt förslaget som de anser behöver förtydligas och knyts tydligare till det kommunala uppdraget, samt förklarar att det varken av Naturvårdsverkets bemyndigande, som tidigare remitterats, eller i förslaget i föreskrifterna förtydligas om det är kommunens åtgärder i egenskap av potentiell avfallsproducent, åtgärder som tillsynsmyndighet eller andra

avfallsförebyggande åtgärder som vidtas av kommunen eller inom kommunen (av andra) som avses i föreskrifterna. Avfall Sverige har valt att inte lämna synpunkter om delen i bestämmelsen som gäller uppgifter om åtgärder för att ”förebygga och begränsa nedskräpning” eftersom det inte ingår i kommunens ansvar enligt 15 kap. 20 § miljöbalken.

Kristinehamn kommun anser att uppgifterna hellre bör inhämtas via länsstyrelserna och att bestämmelsen bör inarbetas i 22 § föreskrifterna, då de bedömer att det medför en ökad arbetsbelastning för kommunerna att lämna uppgifterna till Naturvårdsverket. Därför ställer de sig inte heller bakom den föreslagna ändringen i 77 § 2 avfallsförordningen (2011:927)⁷.

Naturvårdsverkets bedömning

Naturvårdsverket konstaterar, utifrån synpunkterna som lämnats om vilka uppgifter som ska ingå i kommunernas avfallsplaner, att kopplingen mellan den information som finns lokalt och den som behöver finnas nationellt inför framtagandet av den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet behöver förtydligas. För att möjliggöra att Naturvårdsverket vid behov kan ta del av informationen som behöver ingå i den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet föreslås därför ett tillägg i 24 §. Tillägget innebär att Naturvårdsverket vid behov kan inhämta uppgifter om den avfallshantering som bedrivs i kommunerna, och uppgifter om vilket resultat avfallshanteringen har jämfört med avfallsplanen.

Vägledningen som följer av avfallspaketet och dessa föreskrifter behöver också omfatta information och förtydliganden om vad kravet att redovisa avfallsförebyggande åtgärder innebär och vilka övriga uppgifter som kommunerna på Naturvårdsverkets begäran ska lämna. Inhämtningen av uppgifterna från kommunerna i samband med att den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet ska tas fram behöver vara enkel och tydlig, och bör kunna ske samordnat exempelvis i samband med kommunernas årliga rapportering av kommunalt avfall till Naturvårdsverket. Att inhämta uppgifterna via länsstyrelserna, vilket föreslagits, bedöms därför inte vara aktuellt. Dock finns det ett behov av dialog med länsstyrelserna om deras roll i arbetet med de kommunala avfallsplanerna. Det behöver även tas fram anvisningar för hur sammanställningarna över de kommunala avfallsplanerna som länsstyrelsen ansvarar för att ta fram bör göras, och förtydligas att sammanställningarna kan ingå som ett underlag inför framtagandet av den nationella avfallsplanen. Av 22 § föreskrifterna framgår vilka uppgifter som sammanställningarna ska innehålla.

Avfallsförebyggande arbete, framförallt kommunernas avfallsförebyggande arbete är grundläggande varför Naturvårdsverket gärna ser en dialog med berörda parter med fokus på bland annat utvärdering.

⁷⁷ Regleras i 9 kap. 6 § 2 avfallsförordningen från 1 augusti 2020.

4.5. Förtydligande om att redovisa undantag och dispenser från kravet på separat matavfallsinsamling i avfallsplanerna

Några remissinstanser har i sina yttranden om föreskrifterna om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall ifrågasatt lämpligheten att i avfallsplanerna redovisa meddelade undantag och dispenser från kravet på separat insamling och borttransport av matavfall från hushållen. Mot bakgrund av dessa synpunkter lämnas följande förtydligande:

Under arbetet med förslaget till föreskrifter om undantag från krav på kommuner att tillhandahålla separat insamling av matavfall diskuterades hur det skulle kunna följas upp vilka kommuner som använder sig av undantaget. Ett förslag var att införa en bestämmelse i föreskrifterna om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall om att kommunerna skulle redovisa undantagen i sina kommunala avfallsplaner. Förslaget bedömdes i ett senare skede dock inte som genomförbart eftersom avfallsplanerna ses över minst vart fjärde år och uppdateras vid behov. Förslaget togs därför bort ur föreskrifterna om kommunala avfallsplaner och ur båda konsekvensutredningarna. Olyckligtvis blev en skrivning kvar i kapitel 8.3.1 i konsekvensutredningen gällande förslag till föreskrifter om undantag från krav på kommuner att tillhandahålla separat insamling av matavfall. Naturvårdsverket vill därför förtydliga att det inte föreslås något krav på att kommunerna ska redovisa sin utredning om de omfattas av undantaget i avfallsplanen.

4.6. Synpunkter om de specifika bestämmelserna i föreskrifterna

§	Remissinstans	Framförda synpunkter
7 §	Kristinehamns kommun	Påpekar att de mål som krävs att en kommun ska ta hänsyn till enbart är sådana beslutade av riksdag eller regering. Andra mål är inte juridiskt bindande för en kommun utan det är upp till varje kommun att besluta huruvida man avser att förhålla sig till dessa. Därför föreslås att det i texten i stället bör anges att en kommun ska redogöra för vilka andra mål, strategier och planer man valt att förhålla sig till.
<p><i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Föranleder ingen åtgärd. Ändringen innebär endast en ändrad numrering av bestämmelsen, i övrigt är den oförändrad. I Naturvårdsverkets vägledning om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall (rapport 6760) anges att avfallsplanen är ett viktigt styrdokument och ska tydligt visa på kommunens ambition och inriktning på avfallsområdet. Av 4 § föreskrifterna framgår att avfallsplanen ska ha ett syfte, och i 5 och 6 §§ anges vilka mål och åtgärder som ska ingå i avfallsplanen.</p>		
10 § 3	Avfall Sverige, Eskilstuna kommun	Förklarar att det föreslagna kravet i 10 § 3 att redogöra för vilka investeringar och andra resurser som behövs för att tillgodose behoven enligt 10 § 1–2 utgör ett nytt krav på kommunerna.

		<p>Anser att det inte kan vara rimligt att kommunen lämnar uppgifter om infrastruktur för avfall som kommunen inte ansvarar för. Påpekar att inte alla kommuner äger någon infrastruktur för avfallshantering, och att etableringen respektive avetableringen av infrastruktur för avfallshantering är i många fall utanför kommunens kontroll och styrs av andra regelverk än den kommunala avfallsplanen. Menar vidare att det inte är rimligt att kommunerna ska ägna tid och resurser åt att sammanställa uppgifter som finns eller kommer att finnas tillgängliga i nationella register. Detta avser särskilt punkten 4 om avfallsflödenas framtida utveckling.</p> <p>Påpekar att art. 28.3 hänvisar till art. 16 som riktar sig till medlemsstaten Sverige. Anser att det hade varit lämpligare att redogöra för bedömningar och ekonomiska resurser i den nationella avfallsplanen som Naturvårdsverket tar fram.</p> <p>Avfall Sverige förklarar att de var kritiska till kraven om att redogöra för investeringar redan när förslaget till nuvarande föreskrifter lades fram eftersom de anser att 10 § är alltför långtgående. Kraven skriver de ligger för långt ifrån mål och åtgärder inom ramen för kommunens avfallsplanering och är framför allt en intern fråga avseende hur mål i avfallsplanen ska uppfyllas.</p>
10 § 3	Kristinehamns kommun	<p>Föreslår att punkten stryks. Anser att det inte finns legala förutsättningar att ställa krav på att en kommun i avfallsplanen ska redovisa ekonomiska resurser för den interna kommunala verksamheten. Förklarar att:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skrivningen i avfallsdirektivet inte ska ses som ett krav på att varje kommuns avfallsplan ska innehålla redogörelser för investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs. Det är sannolikt att EU-direktivet hänför sig till ett krav mot nationen Sverige. - Att i text beskriva behovet är inte omöjligt, det är lämpligt, men att därifrån gå till att beräkna investeringsbehov är omöjligt och kommer inte att ge ett användbart resultat. Det torde heller inte vara görbart att redovisa alla de ekonomiska investeringar som en kommun kan behöva vidta i en kommunal avfallsplan. Det finns heller ingen

		<p>reglering som medger att ekonomisk redovisning ska ske i en kommunal avfallsplan.</p> <p>- Underlag för en nationell bedömning bör tas fram på annat sätt.</p>
10 § 3	Sveriges kommuner och Regioner	Avstyrker förslaget. Anser att kravet på redogörelse för investeringar och andra resurser som behövs (10 § punkten 1) är för långtgående. Det kan till exempel röra sig om uppgifter som kommuner inför kommande upphandlingar inte vill offentliggöra.
10 § 3	Stockholms stad, Exploateringskontoret	Ser ingen anledning att ifrågasätta detta tillägg. Bedömer att kunskapen inom staden bör vara förhållandevis god om vilka investeringsbehov som finns för eventuella ändringar av infrastrukturen inom avfallshanteringen och hur dessa ska finansieras. De tillkommande kraven på att redovisa behovsbedömningen i avfallsplanerna bör därför endast påverka staden i begränsad omfattning.
<p><i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Innebörden av bestämmelsen bör förtydligas, se avsnitt 4.2.</p>		
14 §	Förpacknings- och Tidningsinsamlingen (FTIAB)	Undrar hur uppgifter om översiktliga avfallsmängder som kommunerna inte ansvarar för ska överlämnas till kommunen.
14 §	Malmö stad	Påpekar att det är viktigt att det på nationell nivå utvecklas metoder för att följa upp uppkomna avfallsmängder inom en kommun, inte bara vilka mängder som tas emot vid olika avfallsanläggningar. Uppgifterna förklarar de är inte kopplade till ett visst geografiskt område, och att det behövs åtminstone översiktliga uppgifter kring avfallens ursprung. De ger som exempel Spillepens avfallsanläggning i Malmö som tar emot kommunalt avfall från 14 olika kommuner samt verksamhetsavfall och importerat avfall. Förklarar att utan åtminstone översiktliga uppgifter kring avfallens ursprung är paragrafen relativt verkningslös.
<p><i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Ändringen innebär endast en ändrad numrering av bestämmelsen, i övrigt är den oförändrad. Synpunkterna tas med i Naturvårdsverkets fortsatta rapporteringsarbete.</p> <p>Av Naturvårdsverket vägledning om kommunal avfallsplanering (rapport 6760) framgår att för avfall som kommunen inte ansvarar för ska avfallsplanen innehålla översiktliga uppgifter om mängder och hantering. Det innebär att ett urval kan göras av vilka uppgifter som redovisas. Urvalet kan till exempel göras med hänsyn till stora arbetsgivare, stora tillverkningsföretag, vilka uppgifter som är tillgängliga, vilka avfallsströmmar som antas ha stor betydelse för hälsa, säkerhet och miljö, aktuella miljömål samt frågor av lokal betydelse. Syftet med att redovisa dessa uppgifter är att det</p>		

i planen ska finnas tillräckligt med information för att bedöma behovet av mål och åtgärder. Arbetet med att ta fram dessa uppgifter bör inte tillåtas ta allt för mycket tid och resurser. Fokus bör vara arbetet med att ta fram mål och åtgärder. För avfall som omfattas av producentansvar anges i vägledningen bland annat att uppgifterna bör tillhandahållas av producenterna, och att syftet med uppgifterna är att kunna analysera behovet av åtgärder och hur styrmedel kan tillämpas.

Det är inte reglerat hur uppgifter som kommunen behöver ska överlämnas, vilket innebär att kommunen själv väljer hur och var uppgifterna ska inhämtas.

Gällande den nationella uppföljningen av kommunalt avfall kommer det i Naturvårdsverkets föreskrifter om kommunal rapportering som tas fram under året att framgå:

- Vilka uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket av kommuner och av den som transporterar kommunalt avfall från Sverige.
- Vilka uppgifter som ska lämnas till respektive kommun av den som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall.
- Hur och när uppgifterna ska lämnas.

19 §	Länsstyrelsen Jämtland	Påpekar att bestämmelsen behöver ändras och tydliggöras, exempelvis genom en delning till två meningar.
-------------	---------------------------	---

Naturvårdsverkets bedömning

Formuleringen justeras enligt lämnat förslag.

20 §	Malmö stad	Förklarar att för Malmös del ansvarar VA Syd för framtagandet och samordning för avfallsplanen i två kommuner (Burlöv och Malmö). För Malmös specifika fall hade det därför fungerat bättre med att beskriva vilka funktioner i de två kommunerna som varit involverade, snarare än vilka nämnder, förvaltningar och bolag.
-------------	------------	---

20 §	Kristinehamns kommun	Anser att den nuvarande texten ska behållas. Menar att det är sämre upplösning i förslaget, och ger inte längre underlag för att lämna relevant information.
-------------	----------------------	--

20 §	Storumans kommun	Anser att det är bra att begreppet ”funktion” ersatts med nämnder, förvaltningar och bolag vilket de menar är tydligare.
-------------	------------------	--

Naturvårdsverkets bedömning

Mot bakgrund av lämnade synpunkter och att skillnaderna i kommunerna är stora i organisation och roller är bedömningen att det bredare begreppet funktioner bör behållas.

Bestämmelsen innebär att det i avfallsplanen ska framgå vilka som medverkat vid framtagande av avfallsplanen. I vägledningen om kommunal avfallsplanering (rapport 6760) förklaras att kommunen har olika nämnder, förvaltningar, funktioner och roller som bör involveras i arbetet med kommunens avfallsplan om förebyggande och hantering av avfall. För att på bästa sätt ta ansvar för att utveckla kommunens plan om förebyggande och hantering av avfall för att uppnå miljö kvalitetsmålen, etappmålen och

andra relevanta mål, strategier och planer samt föregå med gott exempel är det viktigt att olika delar av kommunens verksamhet deltar aktivt i arbetet med avfallsplanen.		
21 §	Avfall Sverige	<p>Välkomnar bestämmelsen, anser dock att det är oklart hur ”information om avfallsförebyggande åtgärder” ska uttolkas och tillämpas. Ska kommunen ge exempel om avfallsförebyggande åtgärder som sådana eller om avsikten är att kommunen ska informera hushållen om åtgärder som hushållen kan vidta i syfte att förebygga avfall?</p> <p>Anser också att avfallsavgiften gällande avfallsförebyggande åtgärder bör regleras till innehavare av kommunalt avfall och sådant avfall som kommunen ansvarar för enligt 15 kap 20 § miljöbalken. Förklarar att om avgifterna även kan användas för avfallsförebyggande åtgärder gällande kommunalt avfall från verksamheter ger det bättre förutsättningar för kommunerna att arbeta på ett enhetligt sätt utifrån avfallshierarkin. Denna synpunkt gäller även 24 §.</p>
21 §	Storumans kommun	<p>Anser att information till kommuninvånarna är en viktig del för att minska avfallsmängderna och att kommunen troligtvis är den bästa källan till informationen. De framhåller vidare att mindre kommuner behöver hjälp med målgruppsanpassad information, att det behöver tas fram informationsmaterial och att det behöver vara möjligt att arbeta med konsumentbaserade utsläpp. Även informationskampanjer från Naturvårdsverket efterfrågas, om hållbart produktval vid hushållens inköp.</p> <p>Efterfrågar ett förtydligande av förslaget, för att minimera tidsåtgången och det administrativa behovet, och för att kommunen lättare ska kunna utvärdera det avfallsförebyggande arbetet.</p>
21 §	Stockholms stad, Stockholmshem	<p>Bedömer att det är ett positivt förslag som förstärker deras eget arbete, samt påpekar att det är viktigt att insamlade mängder aggregeras så att det är möjligt att utvärdera det avfallsförebyggande arbetet.</p>
21 §	Härjedalens kommun	<p>Välkomnar förslaget till utökat ansvar gentemot hushållen då de anser att kommunens renhållning har en plattform, genom sitt uppdrag, att utgå ifrån inom fler av hushållens resursförbrukningsområden och synergier kan uppstå.</p>

		Förklarar vidare att förutom information som styrmedel så har kommunen möjlighet att även styra genom avgifter vilket ger förutsättningar att få avfallsförebyggande resultat, det vill säga då flera styrmedel kan samverka. Enbart information är ett svagt styrmedel som inte får oss att ändra beteende men som både ofta och mycket använts i det syftet. Informationskampanjer är relativt billigt, enkelt och okontroversiellt, men ganska verkningslösa (Mont m. fl. TemaNord 2013:552). Därför är de tveksamma till Naturvårdsverkets slutsats att information är en viktig åtgärd för att förebygga avfall, och ser en risk för isolerade informationskampanjer som tar fokus från mer verksamma avfallsförebyggande åtgärder. Förslaget från Härjedalens kommun är att Naturvårdsverket arbetar fram en formulering som kopplar ihop information med de styrmedel som avfallsplanen omfattar.
21 §	Länsstyrelsen Dalarna	Ser positivt på förslaget att kommunerna får utökade skyldigheter att informera hushållen om avfallsförebyggande åtgärder. De föreslår vidare, för att tydliggöra kommunens roll som informatör gällande det avfallsförebyggande arbetet, att målgruppen ska utökas och exempelvis även gälla kommunens egna verksamheter.
21 §	Länsstyrelsen Värmland	Anser det är oklart varför information endast krävs till hushållen då stora vinster med förebyggande arbete även kan ske inom kommunorganisationen. Föreslår därför att det i bestämmelsen ska anges att kommunen även ska informera internt om avfallsförebyggande åtgärder. Ser även ett behov av denna ändring i avfallsförordningen.
21 §	Lycksele kommun	Bedömer att kravet är rimligt och har inga ytterligare synpunkter om detta.
21 §	Östersunds kommun	Anser att nya krav på information om avfallsförebyggande arbete är positivt eftersom det tydliggör att avfallsförebyggande åtgärder ska utföras vilket underlättar för alla inblandade parter.
21 §	Stiftelsen Håll Sverige Rent	Välkomnar att de avfallsförebyggande programmen har fått en mer central roll, och att det är positivt att kommunerna får en skyldighet att lämna information till hushållen om avfallsförebyggande åtgärder, och att också underrätta Naturvårdsverket om avfallsförebyggande åtgärder. Anser att kommunerna även borde även informera hushållen om nedskräpning, att nedskräpning är förbjudet och bötesbelagt. Vidare att kommunerna

		bör ta tillvara på den informationsmöjlighet som Håll Sveriges Rents skräpplockardagar innebär, Dessa anser de bör vara obligatoriska för alla skolor i kommunen.
21 §	Göteborgs stad, Kretslopp och avfall	Förklarar att eftersom kravet på kommunerna att informera om förebyggande kopplas till avfallsplanen (15 kap. 41 § och 45 § miljöbalken) blir det inte lämpligt att finansiera detta med avfallstaxan. Ser det som en nackdel att inte informera om sina tjänster för utförardelen (§ 20-uppdraget) tillsammans med förebyggandet, då det bedöms vara ett bra sätt att nå fram till hushållen. Föreslår därför att kravet på kommunerna att informera hushållen om förebyggande blir en del av utföraruppdraget avseende hushållsavfall (15 kap. 20 § miljöbalken) istället för en del av att upprätta renhållningsordning (15 kap. 45 § miljöbalken).
21 §	Sveriges Kommuner och Regioner	<p>Avstyrker förslaget i sin nuvarande utformning. Förklarar att förslag till bemyndigande att meddela den aktuella föreskriften lämnades samtidigt som en viss möjlighet till avgiftsfinansiering enligt 27 kap. 4 § miljöbalken ifråga om åtgärder som kommunen vidtar i syfte att informera hushåll om avfallsförebyggande åtgärder. Bemyndigandet menar de är mycket brett, inte minst mot bakgrund av hur avfallsförebyggande åtgärder är definierat i 15 kap 2 § miljöbalken. Påpekar att hela bemyndigandet har utnyttjats genom föreskriften som på intet sätt förtydligar vilken information som ska lämnas till hushållen.</p> <p>Framhåller att sedan tidigare har kommunerna krav på sig att lämna information om utsortering och materialutnyttjande, dvs. som hänger samman med avfallshantering. Anser att en rimlig begränsning av vilka uppgifter som ska lämnas till hushållen måste göras i föreskriften. Vidare att tanken inte kan vara att avfallsavgifter ska användas till alla former av information om avfallsförebyggande åtgärder i samhället och detta kan inte heller, i sin vidaste tolkning, vara en kommunal uppgift.</p>
21 §	Kristinehamns kommun	Föreslår att bestämmelsen stryks. Anser att bestämmelsen saknar relevans i en föreskrift som reglerar hur en kommunal avfallsplan ska utformas. Vidare att det är fel ände att ställa krav på att avfallsbranschen ska ta ansvar för hur konsumtionen i samhället utformas. Förklarar att branschen är en del i helheten är korrekt men branschen saknar styrmedel för att påverka

		avfallsminimering. Kravet anser de hellre ska ställas på andra delar av samhället i annan ordning. Anser inte heller att det ska göras en ändring i 77 § 2 avfallsförordningen (2011:927).
<i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Innebörden av bestämmelsen bör förtydligas, se avsnitt 4.3.		
22 §	Länsstyrelsen i Jämtland	Påpekar att det behöver göras en rättelse som rör hänvisningarna i 22 § (punkterna 2, 3 och 4) föreskrifterna.
22 §	Mjölby och Boxholms kommun	Påpekar att det behöver göras en rättelse som rör hänvisningarna i 22 § (punkterna 2, 3 och 4) föreskrifterna.
<i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Åtgärdas.		
24 §	Stockholms stad, Stockholm Vatten och Avfall	Anser att den ytterligare rapportering som åläggs kommunerna i görligaste mån bör samordnas med befintliga inrapporteringsplattformar likt den nationella uppföljningen via Avfall Web. Anger angående uppföljning och mätning av avfallsförebyggande åtgärder, att det behövs nationell vägledning för hur avfallsförebyggande åtgärder ska mätas.
24 §	Stockholms stad, miljöförvaltningen	Bedömer att det är positivt att avfallsplanerna även ska innefatta en beskrivning av avfallsförebyggande åtgärder och tillstyrker förslagen i den delen.
24 §	Lycksele kommun	Anser att det är en fördel om informationsinhämtningen samordnas med den information som kommunerna kommer att lämna in i rapporteringen av kommunalt avfall. Påpekar att det är viktigt med en enkel och likriktad rapportering. Att kommunerna behöver rapportera in uppgifter om sitt avfallsförebyggande arbete anser de också är positivt, särskilt då kravet är kopplat till uppföljningen av hur kommunerna faktiskt arbetar med de avfallsplaner de tagit fram.
24 §	Åsele kommun	Är positiva till förslaget till att man ska rapportera avfallsförebyggande åtgärder och vilket resultat det ger, om det leder till att avfallsmängderna i kommunen minskar. Påpekar att för att minska den administrativa bördan är viktigt att det är tydligt hur rapporteringen ska göras och att sätten på hur resultaten mäts är enkla och blir likstämiga mellan kommunerna.

24 §	Göteborgs stad, Kretslopp och avfall	Konstaterar att det som ska rapporteras är vilka åtgärder som vidtagits (förslaget 24 §), och att när planen i efterhand följs upp ska man beskriva i den nya planen hur mål och åtgärder har följts upp och resultatet av uppföljningen från den tidigare planen (16 §). Påpekar att resultatet av uppföljningen inte behöver visa på effekter, då det beror på vilka uppföljningsmått som valts och de resultat som dessa visar.
24 §	Avfall Sverige	Anser att det är oklart hur bestämmelsen ”uppgifter om avfallsförebyggande åtgärder” ska tolkas och tillämpas. Påpekar att åtgärder för att ”förebygga och begränsa nedskräpning” är främst en fråga för kommunen enligt gaturenhållningslagen och 6 § i föreskrifterna och inte en fråga för renhållaren enligt ansvaret reglerat i 15 kap. 20 § miljöbalken. Avfall Sverige avstår därför från att lämna synpunkter i denna del.
24 §	Stiftelsen Håll Sverige Rent	Delar uppfattningen att kommunala avfallsplaner ska innehålla mål och åtgärder för att förebygga och begränsa nedskräpningen. Påpekar att för att kunna sätta mål, behövs kontroller för att mäta huruvida målen nås, till exempel genom att mäta mängden skräp. Att om nedskräpningen ska minska behövs nollmätning samt uppföljande mätningar. Åtgärderna behöver dessutom utvärderas, om förväntat resultat uppnås eller ej. Anser att nedskräpning ska vara en stor och viktig del i den nationella avfallsplanen. Menar också att det är en brist att det oftast inte finns någon person på kommunerna med ansvar för nedskräpningsfrågan. För att minska nedskräpningen behöver problemet med nedskräpning adresseras och att kommunerna borde avsätta en tjänst där ansvaret för frågan ligger.
24 §	Sveriges Kommuner och Regioner	Avstyrker förslaget i sin nuvarande utformning. Anger att varken av bemyndigandet, som tidigare remitterats, eller förslaget till forskrift förtydligas om det är kommunens åtgärder i egenskap av potentiell avfallsproducent, åtgärder som tillsynsmyndighet eller andra avfallsförebyggande åtgärder som vidtas av kommunen eller inom kommunen (av andra) som avses. Anser att vad som avses måste förtydligas och knyts tydligare till det kommunala uppdraget.
24 §	Kristinehamns kommun	Föreslår att bestämmelsen utgår och inarbetas som en del i 22 §. Anser att det är felaktigt kommunerna

		<p>ska redovisa direkt till Naturvårdsverket, och att uppgifterna hellre bör tas in via länsstyrelserna. Förklarar att det torde vara bättre om länsstyrelserna som ändå ska få information enligt 22 § också blir den som vid behov får kräva in underlag för Naturvårdsverkets behov. På det sättet minskar rapporteringsvägarna för kommunerna och det torde förenkla för Naturvårdsverket att inte behöva få in 290 rapporter som inte är sammanställda.</p> <p>Konstaterar vidare att genomföra redovisning kommer också att ge utökad arbetsbelastning för de kommunala nämnder som ansvarar för arbetet med avfallsminimering och nedskräpning.</p>
<p><i>Naturvårdsverkets bedömning</i> Innebörden av bestämmelsen bör förtydligas, se avsnitt 4.4.</p>		

Bilaga Remissinstanser

Remissinstans	svarat	inte svarat	inga synpunkter	avstår från att yttra sig
Aneby kommun	x			x
Arjeplogs kommun		x		
Avesta kommun och Norbergs kommun	x			
Avfall Sverige	x			
Bodens kommun	x		x	
Bollnäs kommun		x		
Borås kommun		x		
Botkyrka kommun	x		x	
Boxholms kommun och Mjölby kommun	x			
Boverket		x		
Byggföretagen		x		
Degerfors kommun		x		
Dorotea kommun		x		
Emmaboda kommun		x		
Energimyndigheten		x		
Enköpings kommun		x		
Eskilstuna kommun	x			
Fastighetsägarna		x		
Formas	x		x	
Fortifikationsverket		x		
Fortum Waste Solutions AB		x		
Förpacknings- och Tidningsinsamlingen (FTIAB)	x			
Gävle kommun		x		
Göteborgs stad	x			
Härjedalens kommun	x			
Härnösands kommun		x		
Höganäs kommun		x		
IVL Svenska Miljöinstitutet AB		x		
Jokkmokks kommun		x		
Kalix kommun		x		
Karlskrona kommun		x		
Kemikalieinspektionen	x			
Kommerskollegium	x			
Kristinehamns kommun	x			
Leksands kommun	x			
Luleå kommun		x		
Lycksele Avfall och Vatten AB (Lavab)		x		

Lycksele kommun	x			
Länsstyrelsen i Dalarnas län	x			
Länsstyrelsen i Halland	x			
Länsstyrelsen i Jämtlands län	x			
Länsstyrelsen i Norrbottens län		x		
Länsstyrelsen i Stockholms län		x		
Länsstyrelsen i Värmlands län	x			
Länsstyrelsen i Västerbottens län	x		x	
Länsstyrelsen i Västra Götalands län	x			
Länsstyrelsen i Örebro län		x		
Malmö stad	x			
Malå kommun och Norsjö kommun	x		x	
Naturskyddsföreningen		x		
NCC Construction Sverige AB		x		
Norrtälje kommun		x		
Näringslivets Regelnämnd	x			x
Pajala kommun		x		
Peab		x		
Piteå kommun	x			x
Ragn Sells AB		x		
Regelrådet	x		x	
Returpack AB		x		
Sorsele kommun		x		
Statistiska centralbyrån (SCB)	x		x	
Stena Recycling AB		x		
Stiftelsen Håll Sverige Rent	x			
Stockholms stad	x			
Storumans kommun	x			
Strömstads kommun		x		
Suez Recycling AB		x		
Sundsvalls kommun		x		
Svensk Dagligvaruhandel		x		
Svensk Glasåtervinning AB		x		
Svensk Handel		x		
Svensk plaståtervinning		x		
Sveriges kommuner och regioner	x			
Tanums kommun	x			
Teknikföretagen		x		
TMR AB		x		
Vadstena kommun		x		
Vaxholms kommun	x			
Vilhelmina kommun	x			x

Värmdö kommun	x		x	
Åsele kommun	x			
Återvinningsindustrierna		x		
Östersunds kommun	x			